

Evanghelia în toată lumea

Pentru studiul din această săptămână, citește: Psalmii 87:4-6; Ioan 10:16; 14:6; Faptele 4:12; Romani 1:18; 2:12-16.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14)

Domnul lucrează prin oameni pentru a duce Evanghelia la alți oameni. Totuși, de-a lungul secolelor, milioane de oameni au murit fără să afle despre planul de mântuire. Realitatea este că majoritatea celor care au locuit la un moment dat pe pământ nu au auzit despre istoria mântuirii și nici nu au aflat despre vestea bună a harului lui Dumnezeu, așa cum a fost el descoperit prin Isus Hristos. Aceasta ne conduce la două întrebări persistente. În primul rând, în ziua judecății, ce va face Dumnezeu cu aceste miliarde de oameni care nu L-au cunoscut? În al doilea rând, poate fi mântuit un om care nu a cunoscut planul de mântuire, așa cum este el în Isus?

Unii ar răspunde că mântuirea există numai într-o singură denotațiune creștină; alții cred, din contră, că toate religiile conduc la Dumnezeu și la viața veșnică.

Când încercăm să răspundem la aceste întrebări, să păstrăm în minte adevărul esențial că Isus ne-a descoperit caracterul lui Dumnezeu, că El ne iubește pe toți și dorește să fie mântuiți cât mai mulți posibil (2 Petru 3:9 etc.). El este un Dumnezeu al dreptății și, la sfârșit, toți locuitorii universului vor face următoare declarație: „Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!” (Apocalipsa 15:3)

Astăzi: Începe Săptămâna sănătății.

Unii creștini sunt convingși că numai aceia care aud Evanghelia și o primesc pot fi mântuiți. Oamenii aceștia, catalogați uneori drept „exclusiviști”, sunt de părere că toate religiile necreștine sunt invenții ale oamenilor căzuți, o expresie a răzvrătirii cu bună știință împotriva lui Dumnezeu. De aceea, ei consideră că necreștinii sunt în afara harului salvator al lui Isus Hristos.

Alți creștini fac un pas mai departe și afirmă că nu există mântuire în afara bisericii lor și a sistemului lor de doctrine, nici chiar pentru alți creștini declarați. Pentru ei, celelalte denominațiuni, cu învățăturile lor contradictorii, s-au așezat în afara providenței lui Dumnezeu și nu au nicio șansă să intre în Împărăția cerului. Spre exemplu, papa Bonifaciu al VIII-lea a declarat următoarele într-o bulă papală (*Unam sanctam*) din anul 1302: „Este absolut necesar pentru mântuire ca fiecare ființă umană să fie supusă pontifului roman.” Chiar unii protestanți au susținut ceva asemănător cu privire la biserica lor.

1. Citește Faptele 4:12. Ce afirmație se face aici și cum să o înțelegem?

Cuvintele Scripturii sunt foarte clare: mântuirea se găsește numai în Isus Hristos și în nimeni altul. Este important totuși să nu dăm textului alt sens decât cel intenționat.

Orice om mântuit – fie că a trăit înainte de întruparea lui Isus, fie după – va fi mântuit numai prin Isus.

„Printre păgâni sunt oameni care se închină lui Dumnezeu fără să știe, oameni la care lumina nu este niciodată adusă de instrumente omenești, dar care nu vor pieri. Deși nu cunosc Legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Său vorbindu-le în natură și au făcut lucrurile cerute de Lege. Faptele lor sunt dovada că Duhul Sfânt le-a atins inimile și sunt recunoscuți ca fiind copii ai lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 638

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că mântuirea oferită de Dumnezeu nu se limitează la un anumit grup religios și nu este legată de o anumită cultură sau de un anumit grup de oameni.

La nivelul sentimentelor: Să cultive iubire pentru cei din popoarele care nu au auzit încă vestea bună despre Isus și dorința de a-i ajuta.

La nivel practic: Să identifice pașii concreți prin care să le transmită vestea bună vecinilor și prietenilor lor care provin din medii diferite.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii

- A. Ce ne spune numele Avraam („tatăl multor neamuri”) despre misiunea pe care Dumnezeu a dorit să o aducă la îndeplinire pe pământ (Geneza 17:4-6)?
- B. Profeți precum Isaia au împărtășit viziunea că Israel trebuia să fie un popor misionar. În ce consta mai exact această viziune (vezi, de exemplu, Isaia 52:10) și care a fost atitudinea poporului Israel față de ea?
- C. Domnul Isus i-a primit atât pe cei neprihăniți, cât și pe păcătoși (Luca 15:2). Ce ne spun următoarele pasaje despre atitudinea Sa față de neamuri și despre viziunea Sa cu privire la cine va fi mântuit (Marcu 5:1-20; Luca 17:11-19; Matei 8:11; 15:21-28).
- D. Cum au evoluat concepția apostolului Petru (Faptele 10) și cea a apostolului Pavel (Romani 11:13) despre misiune?

II. Sentimente: Responsabilitatea noastră față de oamenii care nu îl cunosc pe Dumnezeu

- A. Cum te simți când citești despre dedicarea totală a apostolului Pavel și despre sacrificiile pe care le-a făcut pentru a duce vestea bună celor dintre neamuri?
- B. Ce apreciezi cel mai mult la Domnul Isus când citești despre modul în care S-a purtat El cu cei care nu erau din Israel?

Deși este clar că Hristos este singura cale spre mântuire, unii oameni cred că nu este necesară o cunoaștere amănunțită a Lui pentru a fi mântuit. Alții cred că oamenii care nu Îl cunosc pe Hristos și care nu au venit niciodată în contact cu Evanghelia, dar care, sub influența Duhului Sfânt, simt nevoia de eliberare și acționează datorită acestei nevoi, vor fi mântuiți. Citatul din Ellen G. White de la finalul secțiunii de ieri ne transmite această idee.

2. Ce lămuriri ne aduc următoarele texte în această privință?

Psalzii 87:4-6 _____

Ioan 10:16 _____

Faptele 14:17 _____

Faptele 17:26-28 _____

Romani 2:12-16 _____

3. Ce adevăr subliniază apostolul Pavel în textul din Romani 2:6,7?

Pavel pare a afirma aici că există unii oameni din afara creștinismului care primesc viața veșnică pe baza principiului „ascultarea înseamnă viață”. Ascultarea de legea conștiinței, în măsura în care ea este în armonie cu Legea lui Dumnezeu și cu cunoașterea diferenței fundamentale dintre bine și rău, va conta în ziua judecării pentru aceia care nu au auzit niciodată despre planul de mântuire. Acești oameni sunt receptivi la lucrarea Duhului Sfânt în inimile lor.

De ce este greșit să ne exprimăm cu privire la cine va fi sau cine nu va fi mântuit?

III. Practic: Participarea la misiunea transculturală

- A. Gândește-te la colegii de serviciu sau la vecini care provin din medii etnice, sociale sau religioase diferite de al tău. Ce poți face în mod concret săptămâna viitoare pentru a începe să construiești poduri și să dezvolți o prietenie mai apropiată cu ei? Ce poți face pentru ca lucrarea misionară transculturală să fie nelipsită din viața ta de rugăciune?

Rezumat: Ca ucenici ai Domnului Isus, suntem chemați să îi iubim pe toți oamenii așa cum i-a iubit El și să ne alăturăm Lui în misiunea de vestire a mântuirii pentru toate grupurile de populație.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Romani 2:12-16

Ideea centrală pentru creștere spirituală: În dragostea și dreptatea Sa infinită, Dumnezeu îi va mântui în final și pe mulți care nu au auzit niciodată de Domnul Isus. Aceasta însă nu micșorează în niciun fel importanța mandatului pe care l-am primit de la El de a merge în toată lumea și a face ucenici.

Studiul acesta abordează un subiect delicat care, de-a lungul vremii, a stârnit discuții aprinse în rândul teologilor. Biblia ne descoperă câteva mari principii ale modului în care Își va aduce Dumnezeu la îndeplinire lucrarea pe pământ, dar trebuie să fim precauți cu privire la lucrurile care nu ne-au fost descoperite.

Activitate introductivă: Multe povești populare abordează tema conflictului dintre bine și rău, făcând o delimitare clară între „buni” și „răi”. Domnul Isus, în multe pilde ale Sale, a complicat tabloul și i-a amestecat pe cei buni cu cei răi într-un mod cu totul neașteptat. Discutați pilda celor doi fii care arată că păcătoșii merg în cer înaintea conducătorilor religioși (Matei 21:28-32); pilda samariteanului milos – în care eroul este samariteanul disprețuit de iudei (Luca 10:25-37); pilda nunții – în care cei de pe prima listă de invitați ratează ocazia de a participa (Matei 22:1-10). Ce ne spun ele despre modul în care Își conduce Dumnezeu lucrarea pe pământ?

Unii susțin că, la sfârșit, Dumnezeu îi va mântui pe toți oamenii, indiferent de convingerile lor și de modul cum au trăit. Aceasta se numește *universalism* – convingerea că toți oamenii sunt atât de strâns legați de Dumnezeu, încât vor fi mântuiți chiar dacă nu au auzit niciodată de Evanghelie sau dacă nu au crezut niciodată în ea. Nu spune oare Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea”? Și atunci, argumentează ei, dacă El îi iubește pe toți oamenii, cum poate lăsa pe cineva să piară, să sufere chinul veșnic în iad? Cum ar putea Dumnezeu să îngăduie să ardă în focul veșnic cineva pe care-l iubește? Iată cum o doctrină falsă (chinul veșnic) duce la o altă doctrină falsă (universalismul).

Înrudit cu universalismul este *pluralismul*, convingerea că toate religiile sunt la fel de valide și că toate duc la Dumnezeu și la mântuire. Potrivit acestei teologii, nicio religie nu este în ea însăși mai bună sau superioară alteia.

Pentru pluraliști, numeroasele ritualuri și credințe religioase, simboluri și metafore din religiile lumii nu sunt decât diferențe de suprafață, sub care se află un conținut similar. Ei subliniază, de exemplu, că majoritatea religiilor pun accent pe dragostea lui Dumnezeu și pe dragostea față de semenii, pe regula de aur și pe speranța în viața viitoare fericită. În concepția lor, toate confesiunile susțin în esență unul și același lucru și, de aceea, sunt căi valide spre Dumnezeu, iar încercarea de a-i presa pe membrii religiilor necreștine cu convingerile creștine este o atitudine șovinistă și arogantă.

- 4. Ce are Biblia de spus despre universalism și pluralism? Daniel 12:2; Matei 7:13,14; Ioan 3:18; 14:6; 2 Tesaloniceni 2:10; Apocalipsa 20:14; 21:8.**

Fără îndoială, universalismul și pluralismul contrazic Scriptura, care învață că nu toți oamenii vor fi mântuiți, că nu toate religiile duc la mântuire.

Ce răspuns îi poți da cuiva care declară că pretenția religiei creștine de a fi singura cale spre mântuire (vezi Ioan 14:6) este arogantă și exclusivistă? Pregătește-te să prezinți acest răspuns în Sabat, în cadrul grupei.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Cum poate fi păstrat echilibrul între învățătura despre harul lui Dumnezeu și mila Sa atotcuprinzătoare și învățătura clară că nu toți oamenii vor fi mântuiți? Cum să prezentăm adevărurile unice ale Evangheliei fără să lăsăm impresia de aroganță sau de intoleranță față de ceilalți oameni și față de convingerile lor?

Comentariu biblic

I. Ascultători sau împlinitori

(Revezi împreună cu grupa Romani 2:12-16.)

În acest pasaj, apostolul Pavel face distincție între ascultători și împlinitori. Dumnezeu îi consideră neprihăniți pe aceia care împlinesc Legea, nu pe aceia care o aud.

Această distincție apare frecvent în Biblie. Iacov vorbește despre cel care ascultă „Cuvântul lui Dumnezeu și nu-l împlinește cu fapta” (Iacov 1:23) și avertizează: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri!” (versetul 22). Tit face referire la oamenii care „se laudă că Îl cunosc pe Dumnezeu”, dar care Îl tăgăduiesc prin faptele lor (Tit 1:16). Isus Însuși a afirmat: „Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21).

În pasajul acesta, apostolul Pavel dă un nou sens cuvintelor lui Isus și sugerează că în Împărăția cerului vor intra oameni care nu au spus niciodată „Doamne, Doamne!”, care nu au avut niciodată ocazia de a auzi despre Isus ori despre istoria mântuirii, dar care au ascultat de conștiința primită de la Dumnezeu și care au făcut ce le dicta ea. În ochii lui Dumnezeu, lucrul acesta contează. Potrivit lui Ellen G. White, oamenii aceștia „sunt într-o stare mai favorabilă” decât preținșii creștini care „își contrazic mărturisirea de credință prin viața lor zilnică”. – *Viața lui Isus*, p. 239

Bisericile sunt pline de oameni care au ascultat sute de predici, care au auzit Scriptura citită public în fiecare săptămână, dar ale căror fapte și viață rămân neschimbate. Petru spune că ei au cunoștință, dar sunt „leneși” și „neroditori” (2 Petru 1:8).

5. Ce mare speranță pentru întreaga omenire se găsește în textul din Ioan 3:17? Cum ne motivează acest adevăr să lucrăm cu alții?

Biblia spune că noi toți suntem păcătoși (Romani 3:23) și Dumnezeu vrea ca toți să ne pocăim (Faptele 17:30; 26:20; 2 Petru 3:9) și să fim mântuiți (1 Timotei 2:4). De la Eden încoace, intenția Sa a fost să salveze omenirea de la ruina și moartea veșnică aduse de păcat. Ce altă dovadă mai convingătoare decât jertfa lui Hristos dorim să primim ca să știm că Dumnezeu ne iubește și ne dorește mântuirea?

Totuși Scriptura arată clar că Dumnezeu nu îi va mântui pe aceia care se răzvrătesc în mod deschis împotriva Lui.

6. Citește Geneza 6:11-13; Romani 1:18; 2 Tesaloniceni 2:12; Apocalipsa 21:8; 22:15. Ce avertizare solemnă găsim în aceste pasaje?

Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii, dar toți oamenii sunt păcătoși și au nevoie de har, iar harul le-a fost arătat prin Isus. El a chemat biserica Sa să răspândească vestea bună a harului în toată lumea. „Biserica lui Dumnezeu este instrumentul ales de Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este să ducă Evanghelia în lume. Planul lui Dumnezeu a fost încă de la început ca plinătatea și desăvârșirea Lui să se reflecte asupra lumii prin biserica Sa. Membrii bisericii, aceia pe care El i-a chemat din întineric la lumina Sa minunată, au datoria de a face cunoscută slava Sa; și, în cele din urmă, prin biserică se va arăta, chiar și înaintea «domniilor și stăpânilor din locurile cerești», ultima și deplina manifestare a iubirii lui Dumnezeu (Efeseni 3:10).” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 9

Ce poți face personal (nu pastorul, nu prezbiterul, nu diaconul, ci tu însuși) pentru a învăța „să faci cunoscută slava Sa” acestei lumi pierdute? Ce schimbări trebuie să faci în viața ta pentru a realiza acest lucru?

Ce credem este important. În cine credem este vital. Însă convingerile acestea, dacă rămân strict în plan intelectual și nu aduc o schimbare în viața noastră, nu au nicio valoare. Dumnezeu, în marea Sa milă, le asigură mântuirea acelor copii ai Săi prețioși care au acționat pe baza conștiinței primite de la El, chiar în lipsa cunoașterii depline a mântuirii Sale.

De discutat: Care e deosebirea între a auzi Cuvântul lui Dumnezeu și a-l împlini?

II. Isus Hristos, singurul Mântuitor

(Revezi împreună cu grupa *Faptele 4:12.*)

Biblia identifică în mod clar Sursa mântuirii. Mântuirea nu este o idee, o filosofie sau un text sacru, nu este nici măcar o religie. Unica sursă a mântuirii este o Persoană – Isus Hristos.

În *Faptele 4*, Petru și Ioan dau mărturie înaintea Sinedriului. Ei vorbesc cu atâta îndrăzneală și autoritate și dau dovadă de atât curaj, încât Luca notează că membrii Sinedriului „s-au mirat” și „au priceput că fuseseră cu Isus” (*Faptele 4:13*).

Observă care este tema tuturor predicilor și cuvântărilor lui Petru din cartea *Faptele*. Ele nu se ocupă de filosofie, psihologie sau aspecte delicate ale exegezei. Petru vorbește simplu, dar profund, despre o Persoană – despre Acela care îl iubise și îl iertase atât de mult. Predicile lui sunt îmbibate de persoana Domnului Isus. Petru își încheie cuvântarea ținută înaintea Sinedriului cu o afirmație rămasă controversată până astăzi, după două mii de ani – Isus este singurul Nume care poate aduce mântuire. Ea i-a șocat pe conducătorii religioși din primul secol și îi scandalizează pe contemporanii noștri.

Și totuși Domnul Isus însuși a declarat că El este „Calea, Adevărul și Viața” (*Ioan 14:6*). Dumnezeu poate sădi semințele adevărului în alte filosofii sau religii și în inimile oamenilor, dar mântuirea vine numai prin Domnul Isus.

De discutat: Ce i-ai spune unei persoane care respinge această afirmație a Mântuitorului ca fiind exagerată și insensibilă față de alte religii?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Întreabă-i pe membrii grupei tale dacă există vreo diferență între următoarele două afirmații: (1) biserica este responsabilă de misiune

7. Despre ce principiu important vorbește Pavel în 1 Corinteni 9:22,23 și cum îl putem aplica și noi în viața noastră?

Domnul a ales, în înțelepciunea Sa, să lucreze prin oameni pentru a-i da lumii vestea iertării și mântuirii. El a ales bărbați și femei, așa slabi cum sunt, să lucreze împreună cu Duhul Sfânt și cu îngerii. Israelii ar fi trebuit să fie „lumina” Sa neîntreruptă în timpurile Vechiului Testament, dar prea adesea ei au ascuns lumina „sub obroc” (Matei 5:15). De prea multe ori au păstrat pentru ei binecuvântările primite. În loc să se amestece printre oameni și să le ofere și lor din ele, s-au izolat de popoare, ca nu cumva să se „contamineze”.

Planul lui Dumnezeu pentru misiunea mondială s-a bazat pe „metoda sării”: i-a trimis pe credincioșii Săi în lume ca să facă ucenici din toate națiunile (Matei 28:19; Marcu 16:15,20; Faptele 1:8). Istoria misiunii creștine este presărată cu experiențele de sacrificiu de sine ale misionarilor care au fost „sarea pământului”, ducând Evanghelia la oameni, comunități și, uneori, la popoare întregi.

Cu toate acestea, la fel ca la israeliții de odinioară, prea adesea succesele misionare au fost umbrite de slăbiciunile misionarilor înșiși și ale organizațiilor lor. Printre aceste slăbiciuni omenești se numără și: (1) slaba planificare a activității, înțelegerea inadecvată a misiunii; (2) concentrarea efortului misionar pe un singur domeniu precum educația, asistența medicală sau ajutorarea și refacerea în caz de calamități, punând în umbră predicarea Evangheliei; (3) insuficiența finanțării și a personalului trimis de organizația răspunzătoare; (4) misionarii nepotriviți cu chemarea și (5) popoare care interzic predicarea Evangheliei.

8. Pe ce ne putem baza credința în succesul deplin al Evangheliei? Isaia 55:11

Evident, nu a spus nimeni că va fi ușor. Suntem implicați într-o mare luptă, iar dușmanul caută pe orice cale să pună piedici eforturilor misionare atât în imediata noastră vecinătate, cât și în colțurile cele mai îndepărtate ale lumii. Noi însă nu trebuie să ne descurajăm, întrucât făgăduințele lui Dumnezeu ne dau certitudinea că El Își va împlini planurile pe pământ.

în lume și (2) biserica *participă* la misiunea mai amplă a lui Dumnezeu în lume. De ce este importantă?

Activitate: Recitați în grupă pilda cu samariteanul milos și cere-le participanților să se gândească ce a simțit fiecare personaj, în diferitele momente ale acțiunii. Discutați apoi ideile principale transmise de parabolă. Aici nu este vorba doar despre a ne purta frumos cu oamenii. Pilda pune accent pe identitatea aproapelui nostru și ne lărgeste înțelegerea cu privire la cine este inclus în mila și mântuirea oferite cu atâta generozitate de Dumnezeu. Care este semnificația răspunsului dat de învățătorul legii la întrebarea finală a Domnului Isus? De ce i-a fost greu chiar și să pronunțe cuvântul „samaritean”? Ce oameni din societatea contemporană reprezintă echivalentul samariteanului de odinioară?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Discuția aceasta despre măsurile luate de Dumnezeu pentru a le oferi mântuirea celor care nu au auzit niciodată Evanghelia nu ar trebui să-i determine pe membri grupei să spună: „Păi, dacă Dumnezeu a luat aceste măsuri, înseamnă că eu nu trebuie să mai fac nimic.” La secțiunea finală a studiului, îndreptați-le atenția spre beneficiile aduse de Vestea Bună celor care o împărtășesc și celor care o ascultă.

Activitate: Desenează pe o foaie un tabel cu două coloane. În prima coloană scrie „Împărtășire”, iar în a doua, „Primire”. În timpul discuției, notează în tabel sugestiile grupei. (Dacă nu aveți cele necesare sau spațiul adecvat, doar discutați.)

Întreabă: Ce se întâmplă în viața unui creștin când își împărtășește credința cu alții? Invită-i să prezinte exemple din experiența personală sau din ce au observat în viața altora. Putem fi creștini fără să ne împărtășim credința? De ce da sau de ce nu?

După ce ați discutat despre efectele mărturiei asupra persoanei care își împărtășește credința, îndreptați-vă spre persoana care beneficiază de această mărturie. Ce schimbări ar trebui să apară în viața unui om când aude Evanghelia? Dați exemple concrete despre modul în care Evanghelia a schimbat viața oamenilor.

La sfârșit, alcătuiți împreună o listă cu metode practice de implicare în lucrarea lui Dumnezeu pentru lume.

Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, cap. „Pe Muntele Măslinilor”; *Principiile fundamentale ale educației creștine*, cap. „Pregătire grabnică pentru lucrare”, p. 335; *Mărturii*, vol. 5, p. 23.

În Noul Testament sunt folosite două substantive împreună cu adjectivul „tot” pentru a exprima extinderea mondială a misiunii creștine: *kosmos* (Matei 26:13; Marcu 14:9; 16:15) și *oikoumenē* (Matei 24:14). În vreme ce *kosmos*, termenul general, înseamnă „planeta”, termenul mai specific, *oikoumenē*, se referă la oameni, locuitorii planetei.

Cât de întinsă era „toată lumea” pentru primii creștini? La câțiva ani după răstignire, Evanghelia ajunsese până în Sciția, în nord, Etiopia, în sud, India, în est și Spania, în vest.

În Faptele 2:5-11 citim că, în Ziua Cincizecimii, „ziua de naștere” a bisericii creștine, vestea bună le-a fost dată celor ce veniseră la Ierusalim și urmează o listă de națiuni, locuri geografice și grupuri etnice. Încă din prima ei zi de viață, biserica creștină a fost conștientă de întinderea mondială a misiunii sale. Dacă cei de atunci au avut această înțelegere, cu cât mai mult ar trebui să o avem noi, astăzi!

Întrebări recapitulative

1. De ce orice om poate fi salvat de la pieire doar prin Isus Hristos?
2. Cum îți explici faptul că este posibil să fie salvați oameni care nu au auzit niciodată de Isus Hristos? Ce argumente poți aduce?
3. Este cunoașterea aprofundată a lui Hristos necesară pentru mântuire sau nu? Argumentează-ți răspunsul!
4. De ce este greșit să ne exprimăm cu privire la cine va fi sau cine nu va fi mântuit?
5. În ce constă conceptul de universalism, din perspectiva mântuirii? Dar pluralismul? Cum apar aceste concepte în lumina Scripturii?
6. Ce răspuns îi poți da cuiva care declară că pretenția religiei creștine de a fi singura cale spre mântuire este arogantă și exclusivistă?
7. Ce avertizare solemnă se găsește în Sfânta Scriptură pentru cei care resping Evanghelia (indiferent în ce fel)?
8. Care este metoda misionară prin care Dumnezeu a plănuit ca Evanghelia să fie dusă întregii lumi?

Sabatul viitor: *Sabatul Bibliei*

13. Întâlnire providențială în autobuz

Într-o dimineață, mă aflu în autobuzul care mergea la Colombo, capitala țării mele, Sri Lanka. La un moment dat, l-am recunoscut printre călători pe Francis, un vechi prieten de familie. Nu-l mai văzusem de mult timp și, spre surprinderea mea, am aflat că s-a făcut adventist de ziua a șaptea. Și eu eram creștină de doi ani.

– Eram paralizată și nu puteam să fac nimic, i-am povestit eu. Apoi câțiva creștini s-au rugat pentru mine și Dumnezeu m-a vindecat. M-am dus la biserică la ei, dar mă simt stânjenită când îi văd cum sar de colo-colo, strigă, se rostogolesc pe podea și spun cuvinte ciudate. În ultima vreme nu am mai fost la biserică.

Francis mi-a promis să treacă pe la mine pe acasă cu un prieten.

– Putem studia Biblia împreună. O să-ți povestesc puțin despre adventiști și despre convingerile noastre, mi-a propus el.

După câteva săptămâni, a venit la mine împreună cu pastorul lui, care mi-a vorbit despre Dumnezeu și despre Isus în cuvinte simple, atât de ușor de înțeles, încât l-am simțit pe Domnul foarte aproape. Apoi s-a rugat pentru mine și familia mea. Rugăciunea lui a fost ca un dialog cu un prieten. Au revenit apoi amândoi de mai multe ori, pentru studii biblice. Mie îmi plăceau, însă soțul meu nu dorea să audă de Dumnezeu.

Odată, pastorul și Francis erau la noi când soțul meu a venit acasă beat. Se îmbăta des și uneori devenea violent, strica mobila și ne teroriza pe mine și pe copii. Când l-a văzut cum era, pastorul s-a rugat pentru el. Știam că, a doua zi, soțul meu nu-și va mai aminti nimic, dar m-am bucurat că pastorul a vrut să se roage pentru el.

Când s-a trezit din beție, soțul meu nu și-a mai amintit ce făcuse, dar știa că pastorul s-a rugat pentru el. Rugăciunea aceea l-a mișcat și mi-a spus că era vindecat total de patima băuturii. Aș fi vrut să-l cred, dar promisese de prea multe ori că se lasă de băutură și nu se ținuse de cuvânt. Totuși, din ziua aceea, nu s-a mai atins de alcool!

La următoarea vizită a pastorului și a lui Francis, le-am povestit experiența soțului meu și ne-am bucurat împreună. Am încheiat cu bine studiile biblice, am primit botezul și astăzi sunt adventistă de ziua a șaptea. Soțul meu nu și-a predat încă viața lui Dumnezeu, dar știu că e convins de adevăr și că într-o zi va veni la Mântuitorul.

Kusumawathie Perera locuiește în Sri Lanka.

IULIE

1. M. Matei 7:29
 2. J. Matei 5:2,3
 3. V. Romani 3:24
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18,
 SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29

4. S. 1 Ioan 3:4,5
 s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18,
 SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29

5. D. Apocalipsa 21:7
 6. L. Isaia 42:21
 7. M. Faptele ap. 24:16
 8. M. 2 Corinteni 1:12
 9. J. Romani 8:4
 10. V. Romani 3:31
 s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15,
 SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26

11. S. Ioan 15:1,4
 s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14,
 SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26

12. D. Eclesiastul 12:13
 13. L. Romani 6:22
 14. M. Coloseni 3:22,23
 15. M. 1 Ioan 2:2,3
 16. J. 2 Împărați 7:9
 17. V. Efeseni 6:10
 s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10,
 SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22

18. S. Romani 8:2
 s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09,
 SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21

19. D. 1 Ioan 5:13
 20. L. 1 Petru 3:15
 21. M. Daniel 6:22,23
 22. M. Evrei 4:9,10
 23. J. Evrei 4:1
 24. V. Ioan 8:32,36
 s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03,
 SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15

25. S. Tit 2:1
 s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02,
 SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14

26. D. Matei 7:24,26
 27. L. Ioan 14:8,9
 28. M. Ioan 17:17
 29. M. Ioan 8:12
 30. J. Romani 12:2
 31. V. Matei 17:5
 s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55,
 SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
 s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54,
 SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05

2. D. 2 Corinteni 3:18
 3. L. Ioan 12:32
 4. M. Ioan 14:6
 5. M. Daniel 12:3
 6. J. 2 Timotei 1:7
 7. V. Luca 22:32
 s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45,
 SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57

8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
 s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44,
 SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56

9. D. Matei 6:19,20
 10. L. Marcu 10:21
 11. M. Faptele ap. 24:14,15
 12. M. Ieremia 17:9,10
 13. J. Geneza 13:8
 14. V. Luca 17:28-30
 s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34,
 SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46

15. S. 1 Timotei 4:7,8
 s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32,
 SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44

16. D. Romani 14:12
 17. L. Ezechiel 14:20
 18. M. Matei 22:5,14
 19. M. Matei 13:33
 20. J. Isaia 28:16
 21. V. Daniel 6:7,10
 s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS
 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34

22. S. 2 Corinteni 9:9
 s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS
 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33

23. D. 1 Timotei 6:10
 24. L. Matei 4:4
 25. M. 1 Timotei 4:1
 26. M. Ioan 8:39
 27. J. Filipeni 3:14
 28. V. Matei 25:15,20,21
 s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09,
 SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22

29. S. Luca 16:10
 s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07,
 SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20

30. D. Efeseni 5:16
 31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
 2. M. Iacov 4:8
 3. J. Luca 10:41,42
 4. V. Matei 6:25
 s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56,
 SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09

5. S. Ioan 6:35
 s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54,
 SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07

6. D. 2 Timotei 3:16,17
 7. L. Matei 6:6
 8. M. Psalmii 42:2
 9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
 10. J. Filipeni 46:10,11
 11. V. 1 Ioan 1:3
 s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42,
 SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55

12. S. Psalmii 104:34
 s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40,
 SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53

13. D. 1 Timotei 4:13,15
 14. L. Iacov 5:16
 15. M. Psalmii 119:105
 16. M. Matei 7:7
 17. J. Matei 12:19,20
 18. V. Luca 18:14
 s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28,
 SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41

19. S. Ioan 14:10
 s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26,
 SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39

20. D. Marcu 8:34
 21. L. Luca 10:20
 22. M. Ioan 12:36
 23. M. Luca 14:10,11
 24. J. Isaia 30:15
 25. V. Matei 5:14,16
 s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15,
 SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27

26. S. Ioan 7:17
 s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13,
 SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26

27. D. Evrei 12:15,16
 28. L. Psalmii 111:10
 29. M. 2 Timotei 1:13,14
 30. M. Ioan 6:63